Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

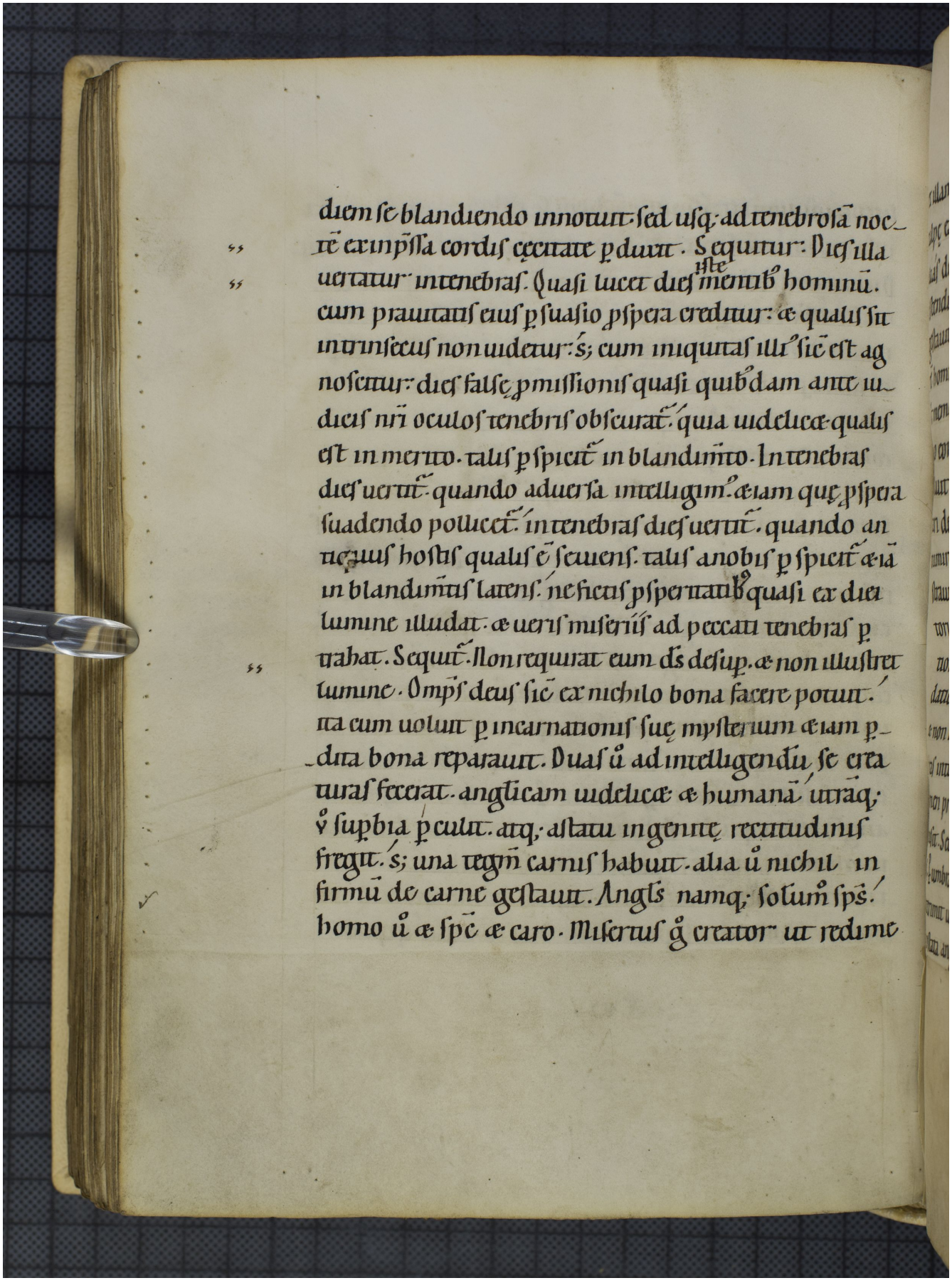

diem se blandiendo innotuit. sed usq; ad tenebrosā noc-
tē ex inp̄ssa cordis cęcitate p̄duxit. Sequitur: Dies illa
uertatur in tenebras. Quasi lucet dies iste mentib̄ hominū.
cum prauitatis eius p̄suasio p̄spera creditur: & qualis sit
intrinsecus non uidetur: s; cum iniquitas illi⁹ sic̄ est ag
noscitur: dies falsę p̄missionis quasi quib̄dam ante iu-
dicis nr̄i oculos tenebris obscurat̄. quia uidelicet qualis
est in merito. talis p̄spicit̄ in blandim̄to. In tenebras
dies uertit̄. quando aduersa intelligim⁹. & iam quę p̄spera
suadendo pollicet̄. in tenebras dies uertit̄. quando an
tiquus hostis qualis ē seuiens. talis a nobis p̄spicit̄ & iā
in blandim̄tis latens. ne fictis p̄speritatib̄ quasi ex diei
lumine illudat. & ueris miseriis ad peccati tenebras p̄
trahat. Sequit̄. Non requirat eum d̄s desup̄. & non illustret
lumine. Omp̄s deus sic̄ ex nichilo bona facere potuit.
ita cum uoluit p̄ incarnationis suę mysterium & iam p̄-
dita bona reparauit. Duas ů ad intelligendū se crea
turas fecerat. angl̄icam uidelicet & humanā. utrāq;
ů sup̄bia p̄culit. atq; a statu ingenitę rectitudinis
fregit. s; una tegm̄ carnis habuit. alia ů nichil in
firmū de carne gestauit. Angl̄s namq; solum̄ sp̄s.
homo ů & sp̄c & caro. Misertus g̊ creator ut redime